

"...

Dâvacının gerekçesi :

Dâvacı Parti, dilekçesinde; iptalini istediği T. C. K. nun 141/1 inci ve 142/1 inci maddelerinin, Anayasa'nın temel ilkelerine, belli maddelerine ve 65 inci maddesi delaletiyle 6366 sayılı İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşmenin yine belli maddelerine açıkça aykırı bulunduğunu ileri sürdükten ve Türkiye Cumhuriyeti Yeni Anayasa'sının, (Kökleri Kurtuluş Savaşı Türkiyesinden, çağdaş uygarlığa yönelmiş halkçı, çağdaş anlamda demokratik, Cumhuriyetçi, devletçi, lâik, ulusal ve Sosyal, barışçı bir hukuk devleti)ni kurduğunu ifade ettikten sonra, Anayasa'mızın dayandığı temel ilkeleri :

1- Halkçılık ve İnsan Haklarına dayanan çağdaş anlamda demokrasi : a)- Halkçılık ve Cumhuriyetçilik, b- Çağdaş anlamda demokrasi,

2- Devletçilik,

3- Türk Milliyetçiliği ve lâiklik,

4- Devrimcilik,

5- Barışçılık,

6- Anayasa'nın üstünlüğü,

başlıklar altında sıralamakta ve bu ilkeler hakkında kendi görüşünü belirten uzun açıklamalarını;

"Kuruluş Savaşı Türkiye'sinin emeği yüce değer bilen halkçı ideolojisinden hareketle, çağdaş anlamda demokratik, sosyal bir hukuk devleti kurmak amacıyla olan yeni Anayasamız, kişi dokunulmazlığını, düşünce ve inanç hürriyetlerini ve bunların tabii sonuçları olan çağdaş demokrasinin, sosyal hukuk devleti düzeninin vazgeçilmez bütün hak ve hürriyetlerini, toplumumuzun ekonomik, sosyal, politik ve hukukî temel düzenlerinin kaynağı ve dayanağı olarak kabul etmiş ve çağdaş bilimin biricik yol gösterici olduğu inancı ile toplum hayatını devrimci ve evelüsyonist bir açıdan değerlendirip kavrayan Anayasamız bu temel düzenlerin, halkın bilim ve tekniğin ilerletici etkisi ile boyuna değişip dönüşen toplum gerçekleri yönünde ve değişen gerçeklerle ahenkli olarak değişip dönüşmesini Öngörmüştür,

Bundan dolayı Anayasamız, statükocu görüş ve davranışları, statik imtiyazlı durumları red eder. İnsan bireyine, halkın yaratıcı emeğine bir araç gözü ile bakan her türlü dikta rejimlerine, özellikle toprak ağalarının, kamu zararına çalışan spekülâsyoncu, sömürücü sermaye sahiplerinin, kapah ve açık tahakkümüne kesinlikle karşıdır. İnsan hak ve hürriyetlerine aykırı, demokratik denge rejiminin kurulmasını, uygun biçimde işlenmesini köstekleyen bütün kanun ve davranışları hükümsüz kılar."

Diyerek sonuçlandırmaktadır.

Esas No:1963-173
Karar No:1965-40

Dilekçede bundan sonra, T.C.K. nun 141/1. ve 142/1 maddelerinin, her şeyden Önce, yukarıda sözü geçen temel ilkelere aykırı bulunduğu ileri sürülmekte ve bu iddia özetle şu gerekçelere dayandırılmaktadır :

"a- 1930 İtalyan Faşist Ceza Kanununun 270. ve 272. maddelerinden aynen dilimize çevrilerek mevzuatımıza alınmış ve sonra birkaç kereler değiştirilmek suretiyle bugünkü biçime sokulmuş olan T. C. K. nun 141/1. ve 142/1. maddeleri faşist dünya görüşünün ve bu felsefe ve görüşe dayanan faşist devlet ve toplum anlayışının bir ifadesidir. (.....) maddenin (270., 272) gerekçesinde, bu maddelerin faşist devlet ve toplum düzeni anlayışını dile getirdiği ve faşist devleti koruma amacı ile yürürlüğe konulduğu gerçeği açıkça belirtilmektedir. (.....) sınıf tahakkümünü önlüyormuş gibi görülen 270. 272. maddeler, aslında mevcut bir tahakkümü korumak ve devam ettirmek amacı ile yürürlüğe konulmuştur. Bir dikta rejiminin dayanaklarıdır.

Türkiyemizde de, bu maddeler tek parti rejiminin korunmasına yaramışlar, kurulu ekonomik ve sosyal temel düzenleri, Özellikle orta çağ kalıntısı toprak rejimini ayakta tutmuşlardır (.....) Tutucu ve gerici gelenekler karşısında, uyarıcı, ilerici ve ilerletici her türlü eğilim ve akımı ezen ve susturan bu iki maddenin totaliter bir düşünüş ve davranışı temsil ettiği, bu yüzden de demokratik görüş ve yaşayışın, hürriyetçi ve insancı felsefenin tam karşısı olan bir felsefeyi yansıttığı açık bir gerçektir. Bu bakımdan, anılan maddeler, Anayasa'nın yukarıda açıklanan temel ilkeleriyle çelişme halindedir.

b- Anılan maddeler, kurulmuş ekonomik, sosyal temel düzenlerden herhangi birinin devrilmesini suç saymakla, Türkiye'nin orta çağ kalıntısı ekonomik, sosyal temel yapısını değişmez, değiştirilemez bir hal olarak kabul etmektedir. Değişmeyi, değiştirmeyi red eden bu anlayış bir çeşit yeni (bid'atçılıktan) başka bir şey değildir. Ve Anayasamızın devrimcilik ilkesi ve toplum olaylarını evolüsyonist açıdan değerlendiren temel görüşü ile açıkça çelişmektedir.

c- Anılan maddeler, statükocu karakterleri ve toprak ağalarının kamu zararına çalışan spekülâsyoncu, sömürücü sermaye sahiplerinin fiilî tahakkümlerini ve imtiyazlı durumlarını korumakla Anayasamızın halkçılık ve sosyal adalet ilkelerine aykırıdır.

ç- Anılan maddeler, statükocu karakterleri ile, toplum düzeninin boyuna değişip dönüşmesini sağlayan batı anlamında demokrasi rejimine, yani Anayasamızın toplumsal sınıflar arasında denge kuran çok partili demokratik düzen anlayışına aykırıdır.

d- Anılan maddeler, statükocu karakterleri ile, statükonun tam tersi demek olan hürriyetçi ve insancı dünya görüşüne ve bu görüşü dile getiren Anayasamızın temel hak ve hürriyetler rejimine aykırıdır.

e- Anılan maddeler, statükocu, dolayısıyla tutucu ve gerici karakterleri ile, şovence duyguların gelişmesine, ırklar, dinler ve uluslar arasında düşmanlık tohumlarının filizlenmesine elverişli bir ortam yarattıkları için, Anayasamızın halkçı, insancı, ırk din vs. bakımlarından insanlar arasında eşitsizlik yaratan ayrımlar gözetmeyen felsefesine ve özellikle "yurtta sulh cihanda sulh ilkesine aykırıdır."

Dilekçenin bundan sonraki kısmı, (Türk Ceza Kanununun 141/1. ve 142/1. maddeleri yukarıda sırası ile açıklanan temel Anayasa ilkelerinin her birine doğrudan doğruya aykırıdır.) başlığını taşımakta ve sözü geçen maddelerin :

1- Kişinin temel hak ve hürriyetlerini yok eden, kendi prensipleri dışında hiç bir siyasî teşekküle mücadele etmeyen bir devlet sistemi olan faşizmin temel taşı olduklarından, Anayasa'nın birinci büyük ilkesi olan çağdaş anlamda demokratik, kişinin temel hak ve hürriyetlerine inanan, sosyal adaleti gerçekleştirmeyi amaç bilen bir sosyal Cumhuriyet nizamına aykırı buldukları,

2- Toplumun temel nizamlarını açıkça dondurmuş olduklarından Anayasamızın ikinci büyük ilkesi olan evolutif bir toplum düzeni anlayışına şiddetle aykırı buldukları,

3- Temel hak ve hürriyetlerin özünü yok ettiklerinden, Anayasamızın, kanunların Anayasa'ya aykırı olamayacağı ve kanunların kişiye ait temel hak ve hürriyetlerin özüne dokunamayacağından ibaret olan üçüncü temel ilkesine de aykırı oldukları,

İleri sürülmekte ve bu iddialar; söz konusu maddelere italyan Ceza Kanununun kaynaklık etmesine ve Büyük Millet Meclisinde geçen ve maddelerden cebir unsurunun çıkarılmasına ilişkin bulunan görüşmelere dayandırılan açıklama ve yorumlarla isbatlanmağa çalışılmaktadır.

Dilekçede bundan sonra :

(Türk Ceza Kanununun 141/1. ve 142/1. maddeleri Anayasamızın, ilkelerinden ayrıca, 8. maddesi delaletiyle 10., 11., 12., 20., 21., 56., 57. ve 155 maddelerinin her birine aykırıdır.) başlığı altında sözü geçen Anayasa maddeleri incelenerek, dâva konusu maddelerin, bunlarla çeliştiği ileri sürülmekte ve;

"Anayasa'nın 20. maddesi her türlü düşünce ve inancı söz, yazı ve resim ve başka yollarla açıklamak hakkını mutlak olarak tanımıştır. Bu mutlak hak ve hürriyet, 11. maddeye göre Anayasa'nın sözüne ve ruhuna uygun olmak şartıyla ancak kanunla sınırlanabilir. Fakat bu sınırlamalar temel hak ve hürriyetlerin Özüne dokunamazlar.

Anayasa'nın 21. maddesine göre herkes bilim ve sanatı serbestçe Öğrenme ve öğretme ve açıklama ve yayma ve bu alanlarda her türlü araştırma yapma hakkına sahiptir. Bu hak ve hürriyet, bilim hürriyeti, tabiat kanunlarının objektif Ölçülerini kullanmak, onlara bağlanmaktan ibaret olduğuna göre, bilimin objektif değeri karşısında bu hak ve hürriyetin kişisel bir hak hürriyetten farklı olarak tam mânası ile mutlak mahiyette bulunduğu tezahür eder ki, gerçekten de matematik veya herhangi bir bilimsel objektifliğin değil özüne dokunmak, kılına bile dokunulamaz.

Bundan dolayı toplumcu mahiyette bir bilimin yasaklanması sonucuna varan T. C. K. nun 142. maddesinin Anayasa'nın 21. maddesi ile çeliştiği aşikârdır. Yine bundan dolayıdır ki 21. madde ile teminat altına alınan bilim hürriyetinin Anayasa'nın 11. maddesindeki sebeplerle dahi hiç bir derecede sınırlanamayacağını kabul gerekir.

Anayasa'nın 56. ve 57. maddeleri (.....) temel hak ve hürriyetleri kullanan ve onların dokunulmazlığını bilen ve bunlara güvenen vatandaşların siyasî parti kurma hakkına sahip olduklarını ve bu partilerin ister muhalefette olsun, ister iktidarda olsun demokrasinin vazgeçilmez unsurlarını teşkil ettiğini açıklamaktadırlar.

Oysa, T. C. K. nun 141/1. ve 142/1. maddeleri toplumcu nitelikte siyasî düşüncenin ve bu düşünce etrafında teşkilatlanma hürriyetinin özünü ortadan kaldırmaktadır. Zira : "Müesseses

Esas No:1963-173
Karar No:1965-40

sosyal ve ekonomik temel nizamların dokunulmazlığı" ilân edilmekle bu iki madde toplumun ekonomik ve sosyal düzenlerini emek esasına göre yeniden düzenlemek ve değiştirmek için teşkilât kurulmasını ve bu yolda propaganda yapılmasını yasaklamıştır. Böylece, toplumcu dünya görüşüne ve emek haklarının savunulmasına bağlı olan düşünce ve inançların özü ortadan kaldırıldıktan başka, siyasî, felsefî kanaatler arasında da bir ayırım gözetildiği ve istihsal düzeni ile ilgili emekten yana değişmelerin yasaklandığı görülmektedir. Anayasa'nın 56. ve 57. maddelerine gelince (.....) elbette siyasî parti mefhumunun ilmî mahiyetine uygun olarak ekonomik ve sosyal ve politik görüş ayrılığına sahip sosyal sınıfların karşılıklı münasebetlerinin çeşitli yönlerden düzenlenmesi imkânları kullanılacak ve emeği ile yaşayanlar, kendi menfaatlerine uygun bir veya birkaç siyasî parti kurarak yine kendi menfaatlerine uygun bir politik sosyal ve ekonomik düzen değişikliği için propaganda yapacaktır. Fakat T.C.K. nun 141/1. ve 142/1. maddeleri bu yoldaki partileri de propagandalarını da yasaklamaktadır. Ve böylece de Anayasa'nın 56. ve 57. maddelerine de aykırı bulunmaktadırlar. Kaldı ki emeği ile yaşayanların kendi menfaatlerini bağımsız partilerle korumaları ve toplum düzeninde gerekli değişikliğin kanun yolundan yapılması için serbestçe propaganda yapmaları, serbestçe teşkilâtlanmaları kabul edilmeyecek olursa bu hakkın özü çiğnenmiş olmaktan başka, toplumlar durmadan gelişerek değiştiklerinden bu değişikliklerin Anayasa'ya uygun yollardan tahakkukunun önlenmesiyle birlikte bu takdirde kanunun ve Anayasa'nın tavsip etmediği cebir ve şiddet yolu açılmış olacaktır. Bunun arzulanan bir netice olmadığı ise herkesçe teslim edilir." denilmektedir.

Dilekçenin bundan sonraki kısmında;

(Türk Ceza Kanununun 141/1. ve 142/1. maddelerinin tamamen iptalinden kaçınmak için Anayasa'mızın 3. ve 4. maddelerine sığınmaya imkân yoktur.)

(Türk Ceza Kanununun 141/1. ve 142/1. maddeleri, kanunsuz suç olmaz prensibini ihlâl etmekle de Anayasa'ya aykırıdır.)

(Türk Ceza Kanununun 141/1. ve 142/1. maddeleri 5997 sayılı teşkilâtı Esasiye Kanununa aykırı hukuk dışı tasarruflardan biri olarak tedvin edilmişlerdir.)

(Türk Ceza Kanununun 141/1. ve 142/1. maddelerinin sosyal ve kültürel hayata etkileri de zararlıdır.)

(T. C. K. nun 141/1. ve 142/1. maddeleri İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri korumaya dair sözleşmeye de aykırıdır.)

Başlıkları altında toplanan iddialar yer almış ve bu konularda açıklamalar yapılmış bulunmaktadır".